

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์

กนกพร สุขอนันต์ ศศ.ม.*, กิตติพงษ์ เรือนเพ็ชร ส.ด.,
สุวรรินทร์ อีระสุด พย.ม., อีรวัดน์ พงศ์ภาณุพัฒน์ พย.ม.

นิยดา ประสงค์กุล พย.ม.

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียดและความพึงพอใจกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตพยาบาลชั้นปีที่3 จำนวน 142 คนและชั้นปีที่4 จำนวน 9 คน ขึ้นฝึกปฏิบัติวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งจังหวัดบุรีรัมย์ รวมจำนวน 151 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วย 6 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป การรับรู้สมรรถนะตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียด ความพึงพอใจ และความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สันและสถิติเชิงอนุมานโดยการทดสอบสมมติฐานสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการรับรู้สมรรถนะตนเอง ความพึงพอใจและความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับมากและความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความพึงพอใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.000$) และด้านความเครียดมี ความสัมพันธ์ทางลบกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = 0.955$) ผลการศึกษานี้เป็นข้อมูลสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาพยาบาลส่งเสริมนักศึกษาให้มีการรับรู้ความสามารถของตนเองให้มากขึ้น ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ภาคปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพด้านทักษะพิสัยให้นักศึกษาทุกคนมั่นใจในการปฏิบัติได้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: ความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ, การรับรู้สมรรถนะตนเอง, เจตคติต่อวิชาชีพ

* กนกพร สุขอนันต์ ผู้รับผิดชอบบทความ

Received: 05/02/2568
Revised: 01/04/2568
Accepted: 29/04/2568

Factors Related to the Readiness for Pediatric Nursing Practicum of Nursing Students at the Private University in Buriram Province

Kanokporn Sookananta, M.A.* Kitipong Ruanphet, Dr.P.H.

Suwarat Theerasut, M.N.S. Teerawart Pongpanupart, M.N.S.

Niyata Prasongkool, M.N.S.

Faculty of Nursing, Western University, Buriram Campus

ABSTRACT

This descriptive research aimed to study the relationship between self-efficacy, professional attitude, stress, satisfaction and readiness for pediatric nursing practicum at the private university in Buriram Province. The sample group of 151 nursing students who were registered in pediatric nursing practicum at the private university in Buriram Province. Data were collected a questionnaire. Data was analyzed by descriptive statistics and Pearson correlation coefficient.

The research findings revealed that attitudes toward the profession were at the highest level. Self-perceived competence, satisfaction, and readiness for nursing practicum among nursing students were at a high level, while stress was at a moderate level. Self-perceived competence, attitudes toward the profession, and satisfaction were positively correlated with readiness for nursing practicum with statistical significance ($p = 0.000$). Conversely, stress was negatively correlated with readiness for nursing practicum with statistical significance ($p = 0.955$).

The findings of this study provide supporting information for nursing education institutions to promote greater self-perceived competence among students. This has implications for the organization of teaching and the arrangement of clinical practice experiences, aiming to enhance professional competencies in psychomotor skills and to foster greater self-confidence among all students in their practical performance.

Keywords: *readiness in nursing practice, perception of self-efficacy, professional attitudes*

*Corresponding author : Kanokporn Sookananta

บทนำ

พยาบาลเป็นวิชาชีพที่ให้การดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด ต้องใช้ทั้งความรู้และทักษะการปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยทุกช่วงวัย การเรียนการสอนทางการพยาบาลประกอบด้วยการเรียนรู้เนื้อหาทางด้านทฤษฎีแล้ว จำต้องมีการเรียนในห้องปฏิบัติการพยาบาลโดยการสอนสาธิตสาธิตย้อนกลับ และการสอบปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกิดความมั่นใจสามารถปฏิบัติงานกับผู้ป่วยในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและไม่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ต่อผู้รับบริการ การฝึกในห้องปฏิบัติการพยาบาลเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนผู้เรียนให้มีความคิดอิสระ ส่งเสริมให้มีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ¹

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ของมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ในหลักสูตรใหม่การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปรับปรุง 2565 ที่ใช้ในการเรียนการสอนชั้นปีที่ 3 ประกอบด้วยการเรียนรู้ภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการพยาบาลเสมือนจริง เพื่อให้บัณฑิตได้ฝึกทักษะทางการพยาบาลต่าง ๆ ให้เกิดความชำนาญและคุ้นเคยก่อนปฏิบัติกับผู้ป่วยจริง การฝึกในห้องปฏิบัติการพยาบาลสร้างความวิตกกังวล ความเครียดให้กับนิสิตในระดับที่แตกต่างกันไป ทำให้เกิดความไม่พร้อมในการฝึกปฏิบัติ ความเครียดขึ้นอยู่กับพื้นฐานการรับรู้และความสามารถในการปรับตัวของนิสิตแต่ละคน ซึ่งต้องเรียนรู้และประยุกต์ความรู้ที่เรียนในภาคทฤษฎี นำมาใช้กับสถานการณ์จำลองในห้องปฏิบัติการและทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน รวมทั้งกลุ่มผู้ป่วยเสมือนจริงซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมใหม่อีกทั้งนิสิตมีประสบการณ์น้อยในการดูแลผู้ป่วย ที่ผ่านมานิสิตกลุ่มนี้มีประสบการณ์ฝึกปฏิบัติการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยจริงบนหอผู้ป่วยเมื่อตอนเรียนชั้นปีที่ 2 ในรายวิชาปฏิบัติการพยาบาลพื้นฐานในระยะเฉียบพลันและวิกฤตเพียงสองสัปดาห์ จึงพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความเครียดของนิสิตในการฝึกปฏิบัติงานมีหลายด้าน คือปัจจัยด้าน

ความรู้ ทักษะต่อวิชาชีพ การรับรู้ความสามารถตนเอง รวมทั้งปัจจัยส่วนบุคคลต่าง ๆ เช่น การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติการพยาบาล เจตคติต่อวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ความเครียดและความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งเมื่อเกิดความรู้สึกเครียดจากปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นและไม่สามารถจัดการกับความเครียดได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อตัวนิสิตทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความไม่พร้อมในการฝึกปฏิบัติ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ผลกระทบต่อครอบครัว ผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาและสังคม

ในปีการศึกษา 2566 นิสิตพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 139 คน มีผู้ที่ไม่ผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.47 ทำให้นิสิตกลุ่มนี้ต้องลงทะเบียนซ้ำและไม่จบการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดได้ ดังนั้นในปีการศึกษา 2567 จึงมีนิสิตลงทะเบียนเรียนการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นประกอบด้วยนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 142 คนและนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน รวม 151 คน เมื่อเรียนทฤษฎีรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นแล้ว ได้จัดการเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น โดยกิจกรรมภาคทดลองมีการปฐมนิเทศการฝึกในห้องปฏิบัติการเสมือนจริงโดยมีคู่มือประกอบ การสอนสาธิตและทดลองปฏิบัติจริงโดยฝึกปฏิบัติ 6 ฐาน ครอบคลุมความรู้ทางทฤษฎีทุกบทนำสู่การปฏิบัติ จัดแบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติหมุนเวียนเรียนรู้ฐานต่าง ๆ ทุกฐาน ส่วนกิจกรรมเตรียมความพร้อมภาคทดลองของนิสิต ได้แก่ การทบทวนความรู้และทักษะปฏิบัติ รับการเปิดรายวิชาและปฐมนิเทศการฝึก รับมอบหมายงานจากอาจารย์ประจำฐานโดยศึกษาสถานการณ์ที่ได้รับและเตรียมพร้อมความรู้ก่อนเข้าฐาน มีการประชุมปรึกษา ก่อนและหลังการฝึก และฝึกทักษะภาคทดลองตามสถานการณ์จำลองที่ได้รับ เพื่อฝึกฝนพัฒนาทักษะการคิดและแก้ปัญหาทางการพยาบาลอย่างมีวิจารณญาณรวมถึงการตัดสินใจทางคลินิก โดยประยุกต์ใช้กระบวนการพยาบาล ความรู้เกี่ยวกับการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น รวบรวมข้อมูลการประเมินภาวะสุขภาพอย่างครอบคลุม

องค์รวม วิเคราะห์เชื่อมโยงข้อมูลจากการประเมินเพื่อหา
ปัญหาสาเหตุ ตั้งข้อวินิจฉัยการพยาบาล วางแผนการ
พยาบาล ระบุวัตถุประสงค์และเกณฑ์การประเมิน
กิจกรรมการพยาบาลแก้ปัญหาสุขภาพเด็กและวัยรุ่น
อย่างเป็นองค์รวมตามแผนที่วางไว้และประเมินผล
การพยาบาล แล้วจึงสอบประเมินผลทักษะและหัตถการ
ทางคลินิกทั้งภาคปฏิบัติและสอบปากเปล่า

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีความ
สัมพันธ์กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็ก
และวัยรุ่น เพื่อที่จะนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นข้อมูลในการ
พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในวิชาการพยาบาลเด็ก
และวัยรุ่นรวมทั้งภาคทฤษฎี ภาคทดลองและภาคปฏิบัติ
ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้ ทักษะ
ด้านการปฏิบัติการพยาบาล สนับสนุนให้นิสิตสามารถ
จัดการกับความเครียดและมีความพร้อมในการฝึกภาค
ปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ มีความมั่นใจในการฝึกปฏิบัติ
กับผู้ป่วยจริงในหอผู้ป่วย ส่งผลให้เกิดบรรยากาศแห่ง
การเรียนรู้ เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น

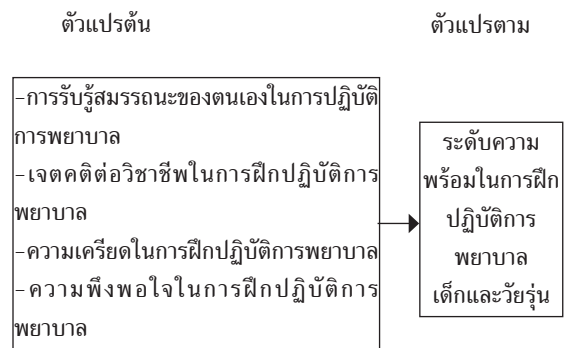
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้สมรรถนะของ
ตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียด ความพึงพอใจ
และความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
บนหอผู้ป่วยของนิสิตพยาบาล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้
สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียดและ
ความพึงพอใจ กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการ
พยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล

กรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
และประยุกต์ใช้แนวคิดการรับรู้สมรรถนะของตนเองของ
Bandura^{2,3} แนวคิดการเตรียมความพร้อมในการฝึก
ปฏิบัติการพยาบาลในห้องปฏิบัติการอย่างมีแบบแผน
ของ Jeffries Rogers⁴ สามารถสรุปปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและ

วัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งใน
จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) ด้านการรับรู้สมรรถนะของ
ตนเอง 2) ด้านเจตคติต่อวิชาชีพ 3) ด้านความเครียด
4) ด้านความพึงพอใจ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดัง
ภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีการศึกษา

รูปแบบการศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย
เชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (Descriptive correlation study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรใน
การวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตที่ขึ้นปฏิบัติการพยาบาลเด็กและ
วัยรุ่น ปีการศึกษา 2567 เป็น นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 142 คน
นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง
ในจังหวัดบุรีรัมย์ รวมทั้งหมด 151 คน

กลุ่มตัวอย่าง เลือกการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง
(Purposive sampling) เป็นนิสิตที่ขึ้นปฏิบัติการพยาบาล
เด็กและวัยรุ่น ปีการศึกษา 2567 นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน
142 คน นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 9 คน มหาวิทยาลัยเอกชน
แห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์แล้ว รวมทั้งหมด 151 คน โดย
ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสิ้น จำนวน 151 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงพัฒนาแล้วของ
ธัญญสิริ ธัญสวัสดิ์⁵ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประกอบด้วย
6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลส่วนบุคคล
ประกอบด้วยข้อความถามเกี่ยวกับเพศ และความชอบ
วิชาชีพพยาบาล

ส่วนที่ 2 ด้านการรับรู้สมรรถนะของตนเองในการปฏิบัติการพยาบาล ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง ระดับการรับรู้มากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง การรับรู้มาก คะแนน 3 หมายถึง ระดับการรับรู้ปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง ระดับการรับรู้่น้อย คะแนน 1 หมายถึง ระดับการรับรู้่น้อยที่สุด⁵

ส่วนที่ 3 ด้านเจตคติต่อวิชาชีพในการปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ประกอบด้วยข้อคำถาม 23 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพระดับมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพระดับมาก คะแนน 3 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพระดับปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง มีเจตคติต่อวิชาชีพระดับน้อย คะแนน 1 หมายถึง มีเจตคติไม่ดีต่อวิชาชีพ⁵

ส่วนที่ 4 ด้านความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีข้อคำถาม 15 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง พึงพอใจมาก คะแนน 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย คะแนน 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด⁵

ส่วนที่ 5 ด้านความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีข้อคำถาม 19 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ คะแนน 5 หมายถึง มีความพร้อมมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง มีความพร้อมมาก คะแนน 3 หมายถึง มีความพร้อมปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง มีความพร้อมน้อย คะแนน 1 หมายถึง มีความพร้อมน้อยที่สุด⁵

การแปลผลคะแนนแบบสอบถามส่วนที่ 2-5 แบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์การแปลความหมาย⁶ ดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 ด้านความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล ใช้แบบประเมินความเครียดสวนปรง (Suanprung Stress test-20: SPST-20)²³ มีข้อคำถาม 20 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรวัด 5 ระดับ ดังนี้ 1 หมายถึง ไม่รู้สึกเครียด 2 หมายถึง รู้สึกเครียดเล็กน้อย 3 หมายถึง รู้สึกเครียดปานกลาง 4 หมายถึง รู้สึกเครียดมาก 5 หมายถึง รู้สึกเครียดมากที่สุด การแปลผลจากคะแนนรวม ดังนี้ คะแนน 0-23 หมายถึง มีระดับความเครียดเล็กน้อย คะแนน 24-41 หมายถึง มีระดับความเครียดปานกลาง คะแนน 42-61 หมายถึง มีระดับความเครียดสูง คะแนน 62 ขึ้นไป หมายถึง มีระดับความเครียดสูง

การแปลผลความสัมพันธั แบ่ง 5 ระดับตามเกณฑ์การแปลความหมายของค่าสหสัมพันธ์⁶ ดังนี้ 0.00- 0.19 หมายถึงความสัมพันธัน้อยมากหรือไม่มีเลย 0.20 - 0.39 หมายถึงความสัมพันธัต่ำ 0.40 - 0.59 หมายถึงความสัมพันธัปานกลาง 0.60 - 0.79 หมายถึงความสัมพันธัสูง 0.80 - 1.00 หมายถึงความสัมพันธัสูงมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงพัฒนาแล้ว มีความตรงตามเนื้อหาได้ค่าดัชนี (Content validity index: CVI) ทุกส่วนเท่ากับ 1.0⁵ และผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยด้านการรับรู้สมรรถนะของตนเอง ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาชีพ ปัจจัยด้านความพึงพอใจ ปัจจัยด้านความพร้อมในการฝึกปฏิบัติและด้านความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิต ไปหาความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติและสภาพแวดล้อมคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถามด้วยครอนบาคแอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.95, 0.97, 0.95, 0.96 และ 0.98 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 9 พฤศจิกายน – 20 ธันวาคม พ.ศ. 2567 เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องเองทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

โครงการวิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ เอกสารรับรองเลขที่ BRO 2024-139 วันที่ 6 พฤศจิกายน 2567 หมาอายุ 5 พฤศจิกายน 2568 พิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมวิจัยโดยอธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการวิจัย และประโยชน์ของการศึกษาวิจัย กลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิเสธ หรือถอนตัวออกจากการวิจัยเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลกระทบใดๆ และลงนามเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับ ไม่เปิดเผยและไม่มีการระบุหรือพาดพิงถึงตัวบุคคล ซึ่งการนำเสนอและการเผยแพร่ผลการวิจัยจะดำเนินการในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและนำเสนอผลการศึกษาด้วยสถิติพรรณนาโดย

การแจกแจงความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติเชิงอนุมานสถิติทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน โดยกำหนดค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มีความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ทั้ง 151 ฉบับผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.7 และมีความชอบวิชาชีพพยาบาลระดับมาก ร้อยละ 82.8

ระดับการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียด ความพึงพอใจและความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์พบว่า การรับรู้เจตคติต่อวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด การรับรู้สมรรถนะของตนเอง ความพึงพอใจและความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความพึงพอใจ ความเครียดและความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์

ด้านที่	ปัจจัย	นิสิตพยาบาล (n=151) ระดับการรับรู้		
		Mean	SD	แปลผล
1	การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.33	0.67	มาก
2	เจตคติต่อวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.53	0.61	มากที่สุด
3	ความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.37	0.70	มาก
4	ความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	2.88	1.35	ปานกลาง
5	ความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น	4.32	0.68	มาก

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียด และความพึงพอใจกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์

พบว่า การรับรู้สมรรถนะของตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

($r = 0.772, p < 0.01$) โดยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์สูงมาก เจตคติต่อวิชาชีพพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงมากกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ ($r = 0.778, p < 0.01$) ความพึงพอใจในการเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ ($r = 0.698, p < 0.01$) ความเครียดพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติ ($r = -0.005, p = 0.955$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความพึงพอใจ และความเครียดกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ (N=151)

ปัจจัย	ความสัมพันธ์ (r)	P-value	ระดับความสัมพันธ์
การรับรู้สมรรถนะของตนเอง	0.772	0.000	สูงมาก
เจตคติต่อวิชาชีพ	0.778	0.000	สูงมาก
ความพึงพอใจ	0.698	0.000	สูง
ความเครียด	-0.005	0.955	ไม่มีความสัมพันธ์

อภิปรายผล

การวิจัยเชิงพรรณนาคครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพ ความเครียดและความพึงพอใจกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความชอบในวิชาชีพพยาบาลระดับมากถึงร้อยละ 82.8 มีความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิต ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติต่อวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลมีผลมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 รองลงมา ได้แก่ ปัจจัยด้านการรับรู้สมรรถนะของตนเอง ปัจจัยด้านความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 และ 4.37 ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านความเครียดอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 อธิบายได้ดังนี้

เจตคติต่อวิชาชีพในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น พบว่าการรับรู้ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของปิยาณี ณ นครและอุนน้อยอุดม⁷ พบว่าผู้เรียนที่อยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้นได้เรียนในหมวดวิชาชีพมากขึ้น ทำให้เข้าใจในวิชาชีพการพยาบาลมากขึ้นและการศึกษาที่ผ่านมา⁸⁻¹⁰ พบว่าเจตคติต่อวิชาชีพของผู้เรียนเป็นผลมาจากประสบการณ์ต่างๆ ในการเรียนรู้ที่ได้รับจากอาจารย์ผู้สอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้กับผู้เรียนด้วย ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้เกิดความรู้สึกที่ดี ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ซึ่งต้องมีความพร้อมด้านความรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลกับผู้ป่วยจริงและช่วยลดความวิตกกังวลขณะฝึกภาคปฏิบัติและการที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความชอบวิชาชีพพยาบาลระดับมากที่สุด (ร้อยละ 82.2) ก็เป็นแรงจูงใจช่วยส่งเสริมกระตุ้นให้มีความกระตือรือร้นและตั้งใจการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

การรับรู้สมรรถนะของตนเองในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น พบว่าการรับรู้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของกล้าเผชิญ โชคบำรุงและปาริชาติ วงศ์ก้อม¹¹ ศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ¹² ัญญาสิริ ันยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ ที่ว่าทางสถาบันการศึกษาได้มีการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนก่อนฝึกปฏิบัติการพยาบาลกับผู้ป่วยจริง โดยมีการวางแผนและเตรียมการสอนจากสถานการณ์เสมือนจริง กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลภาคปฏิบัติที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเองและเกิดความพร้อมในการปฏิบัติการพยาบาลจะส่งผลให้มีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางการพยาบาลได้ดี รวมถึงมีความพยายามในการปฏิบัติเพื่อให้เกิดอย่างต่อเนื่อง ต่างจากการศึกษาของจิรวรรณ ศรีจันทร์ไชยและวสันต์ ศรีแดน¹³ ศึกษาผลการเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติงานทำให้นักศึกษามีการรับรู้สมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวมในระดับปานกลาง อธิบายว่าเกิดจากความไม่ต่อเนื่องของการเรียนทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้เท่าที่ควรซึ่งศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ¹ ศึกษาผลของการเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วยอย่างมีแบบแผนสำหรับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส พบว่า นักศึกษามีความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลบนหอผู้ป่วยอยู่ในระดับปานกลางเนื่องจากเป็นครั้งแรกของนักศึกษาที่จะต้องขึ้นฝึกภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วย

ความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น พบว่าการรับรู้อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ^{1,12} ัญญาสิริ ันยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ จิรวรรณ กล่อมเมฆและคณะ¹⁶ อธิบายได้ว่า อาจารย์ผู้สอนการฝึกทักษะปฏิบัติการพยาบาลเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านความรู้ มีความชำนาญในทักษะการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การสอน ชี้แนะและเอาใจใส่ในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ให้กับผู้เรียน ให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนสงสัยหรือมีข้อซักถามเกี่ยวกับกิจกรรมขณะสาธิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ป้องกันความผิดพลาด

ที่อาจเกิดขึ้นได้เมื่อปฏิบัติการพยาบาลกับผู้ป่วยจริง มีการดูแลเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงความใส่ใจของอาจารย์ส่งผลให้เกิดความรู้สึกรับรู้

ความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น พบว่าการรับรู้อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของัญญาสิริ ันยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ พวงผกา อินทร์เยี่ยมและคณะ¹⁷ อธิบายได้ว่า การเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้สถานการณ์จำลองเสมือนจริง ทำให้การรับรู้ความสามารถตนเองสูงขึ้น เกิดความรู้สึกรับรู้ความมั่นใจคลายความกังวล ช่วยให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้ จึงส่งผลให้สามารถปฏิบัติการพยาบาลได้ด้วย ความมั่นใจอย่างถูกต้องได้ในสถานการณ์จริง การสอนสาธิตให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เป็นนามธรรมทำให้เป็นรูปธรรม¹⁵ สถานการณ์จำลองทำให้จดจำได้นาน¹⁸ การปฏิบัติซ้ำในสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์ของการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดความมั่นใจ¹⁹⁻²⁰

ความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น พบว่าการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของพวงผกา อินทร์เยี่ยมและคณะ¹⁷ ศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ¹ ฐมาพร เชื้อวชาญและอภิตี พาผล²¹ ที่ว่า หลังเข้าร่วมโครงการเตรียมความพร้อมในการขึ้นฝึกปฏิบัติระดับความเครียดในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลของผู้เรียนลดลงอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า การที่ได้รับการเตรียมความพร้อม ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะการปฏิบัติ การได้ปฏิบัติซ้ำทำให้เกิดความมั่นใจ คลายความวิตกกังวลและลดความเครียด^{13,19,22}

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ การรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพและความพึงพอใจ ส่วนความเครียดไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนิสิต ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

การรับรู้สมรรถนะของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาของชลธิชา ชลสวัสดิ์และคณะ¹⁴ สายลม เกิดประเสริฐและคณะ¹⁵ ธัญญาสิริ ธีณยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ และแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้สมรรถนะตนเองของ Bandura² ที่ว่าการรับรู้สมรรถนะหรือความสามารถของตนเองจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ซึ่งผู้ที่มีการรับรู้สมรรถนะของตนเองสูงจะส่งผลให้มีความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมได้ดี รวมถึงมีความพยายามในการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องด้วย

เจตคติต่อวิชาชีพต่อการฝึกปฏิบัติการพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาของศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ¹² ธัญญาสิริ ธีณยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ อธิบายได้ว่าอาจารย์ผู้สอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้ความสำคัญ เอาใจใส่ในการสร้างและปลูกฝังเจตคติต่อวิชาชีพทางบวกที่เน้นความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วย ไม่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ระหว่างการฝึกกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ มีกำลังใจและมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลมากขึ้น

ความพึงพอใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในระดับสูงสอดคล้องกับการศึกษาของศุภรัตน์ แจ่มแจ้งและคณะ^{1,12} ธัญญาสิริ ธีณยสวัสดิ์และคณะ¹⁰ อธิบายได้ว่า ผู้เรียนได้รับการทบทวนความรู้และทักษะทั้งก่อนเข้าห้องปฏิบัติการเสมือนจริงและระหว่างการทดลองฝึกปฏิบัติการพยาบาลได้รับการเอาใจใส่จากอาจารย์ผู้สอนในการวางแผนและออกแบบระบบอย่างดี ตั้งแต่การเตรียมตัวก่อนฝึกปฏิบัติในห้องทดลอง ปฐมนิเทศรายวิชาก่อนฝึก กิจกรรมปฏิบัติการพยาบาลในสถานการณ์เสมือนจริง การวัดและประเมินผล การที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติต่อวิชาชีพที่ดีในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล เป็นตัวกระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็นทำเป็น พัฒนาความรู้และทักษะทางการพยาบาลตลอดจนมีเจตคติต่อวิชาชีพที่ดีต่อวิชาชีพการพยาบาล ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เรียน

ในการเตรียมความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

ความเครียดมีความสัมพันธ์ทางลบกับความพร้อมในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของฐมาพร เชื้อวชาญและอภิฤดี พาผล²¹ ธัญญาสิริ ธีณยสวัสดิ์และคณะ⁵ อธิบายได้ว่า ความเครียดในระดับต่ำและในระยะเวลาไม่นานจนเกินไป จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลกระทำการสิ่งต่าง ๆ อย่างกระตือรือร้น ได้ฝึกการแก้ไขปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะทำให้เกิดความพึงพอใจในทักษะความสามารถของตนเอง มีความเชื่อมั่น และภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น ช่วยลดความวิตกกังวลจากการฝึกภาคปฏิบัติได้จริง

ข้อเสนอแนะ

ด้านการเรียนการสอนการพยาบาล

1. ผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ ใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บัณฑิตพยาบาลได้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพปฏิบัติที่ดีขึ้น

2. อาจารย์ผู้สอนควรสนับสนุนส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพและความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพปฏิบัติที่ดี

ด้านการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาชีพปฏิบัติที่นำมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ควรศึกษาพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมการรับรู้สมรรถนะของตนเอง เจตคติต่อวิชาชีพและความพึงพอใจในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีของบัณฑิตพยาบาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

1. Jamjang S, Atthamaethakul W, Pitaksin D. The Effect of Readiness Preparation for Nursing Practice in Ward of 2nd year nursing students, Borommarajonani college of Nursing, Ratchaburi. Journal of Science

- and Technology Ubon Ratchathani University. 2018; 20(3):147-163. (in Thai)
2. Bandura, A. Social foundations of thought and action: A social cognitive theory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall; 1986.
 3. Bandura, A. Self-efficacy: The exercise of control. New York: W.H. Freeman; 1997.
 4. Jeffries, P.R., & Rogers, K.J. Theoretical framework for simulation design. In P.R. Jeffries, editor. Simulation in nursing education: From conceptualization to evaluation. New York, NY: National League for Nursing; 2007: 21-33.
 5. Thanyasawad T, Phothidara Y, Pukemayung L, Wuttisartkul Y and Nualthaisong N. Factors Related to the Readiness for Nursing Practice of Nursing Students. APHEIT Journal of Nursing and Health 2022; 4(2): 1-13. (in Thai)
 6. Srisa-at B. Basic research principles. 10thed. Bangkok: Suwiryasas; 2017.
 7. Na Nakorn P, Noyudom A. A study of attitude towards nursing profession in the 21st century: The perspective of nursing students at Ramathibodi Nursing School. Journal of The Royal Thai Army Nurses 2020; 21(2): 349-357. (in Thai)
 8. Bundasak T, Chaowiang K, Jungasem N, Rojana S, Thainkumsri K. J Prapokklao Hosp Clin Med Educat Center 2017; 34(1): 6-16. (in Thai)
 9. Chansakul S. The Relationship Between Attitude Toward Nursing Profession, Factors Affecting Intention and The Nursing Professional Intention of Nurse Students in Eastern Asia University. Nursing Journal Siam University 2018; 19(37): 119-134 (in Thai)
 10. Thanyasawad T, Trakanjan N and Nualthaisong N. The Relationships between perceptions of competence, Attitudes, and Satisfaction in Nursing Practice Affecting the Practice skills of Second-Year Nursing Students. Ubon Ratchathani Journal of Research and Evaluation 2022; 11(2): 21-29. (in Thai)
 11. Shokebumroong K, Wonggom P, Suwittawat C. Self-perceived nursing competencies of the second-year nursing students in adult health nursing practice course I at the Faculty of Nursing, Khon Kaen University. Journal of Nursing Science & Health 2021; 44(2): 72-85. (in Thai)
 12. Jamjang S, Yomdit V, Pongphetdit B, Pitaksin D, Changsieng P, Montong A. Effects of Using Simulation-Based Learning for Preparation of Nursing Practicum on Perceptions of Self Efficacy in Performing Nursing Care in a Hospital. Nursing Journal of the Ministry of Public Health 2017; 27(Special Issue December 2017): 46-58. (in Thai)
 13. Srichanchai J, Sridan W. The Effect of Readiness Preparation for Nursing Practice on Stress and Perceived Competences for Pediatric Nursing Practice of Nursing Students. Journal of MCU Nakhondhat 2021; 8(3): 59-73. (in Thai)
 14. Chonsawat C, Tongvichean S and Meenual K. Entrustable professional activities of fourth-year nursing students in a private university. Thai Journal of Nursing 2021; 70(4): 11-19. (in Thai)
 15. Gerdprasert S, Sukontrakoon P and Pongrua P. Nursing Students' Preparations and Satisfactions on Experiential Learning Strategies for the Conduct of Labor before Clinical Practice. Rama Nurs J 2021; 27(1): 136-149. (in Thai)
 16. Klommek J, Bunluesup W, Fahkao P. Effect of Entrustable Professional Activity Promoting Program on Self-Efficacy and Suction of Secretion Procedure of Nursing Students. Journal of Health and Health Management 2023; 9(2): 179-191. (in Thai)

17. In-iam P, Chuto C, Panutat S. The result of Preparation on operational readiness on the first practice of nursing students. Faculty of Nursing Ratchathani University, Udonthani Campus. The 2th National Conference July 26–27, 2017 Ubonratchatani, Thailand. p.170–179. (in Thai)
18. Sinthuchai S, Ubolwan K, Boonsin S. Effects of High-Fidelity Simulation Based Learning on Knowledge, Satisfaction, and Self-Confidence among the Fourth Year Nursing Students in Comprehensive Nursing Care Practicum. *Rama Nurs J* 2017; 23(1): 113–127. (in Thai)
19. Konthiang K, Samerchua W, Niramom P, Chaichana J. The Effects of Repeated Practice in High Fidelity Patient Simulation on Self Confidence and Clinical Judgment among Nursing Students. *APHEIT Journal of Nursing and Health* 2023; 5(2): 1–16. (in Thai)
20. Chubkhuntod P, Thasanoh Elter P, Gaewgoontol N, Potchana R. Effects of Simulation Based Learning Model on Knowledge, Self-Efficacy and Abilities of Applying Nursing Process Skills during Intrapartum Care of Nursing Students. *Journal of Health Science* 2020; 29(6): 1062–1072. (in Thai)
21. Chaiwcharn T, Papol A. The Stress of Nursing Student Training. *EAU HERITAGE JOURNAL Science and Technology* 2021; 15(1): 21–28. (in Thai)
22. Fukfon K, Sriwichai P, Chairinkhom S, Tanyapansin P. Stress and factors related to stress of nursing students regarding the first clinical nursing practice. *Nursing Public Health and Education Journal* 2018; 19(1): 161–168. (in Thai)
23. Mahatnirankul S, Phumphaisalchai W, Tapanya P. Research Report on the Development of the Suanprung Stress Scale. Suanprung Hospital, Chiang Mai Province; 1997.